

תלמודו בידו

דף ו עמוד ב

- א** [אלו דברים אסורים משום מורא המקדש ?
- ב** [האם דין מורא המקדש נוהג בזמן הזה, ומניין ?
- ג** [מדוע נאמר לגבי שבת "לא תבערו אש", הלא כבר נאמר "לא תעשה כל מלאכה" ?
- ד** [מדוע הוסיפה התורה באיסור הבערה "בכל מושבותיכם", הרי שבת היא חובת הגוף ונוהגת אף בחוץ לארץ ?
- ה** [מה הסברא לומר שעשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת ?

- א** [לא יכנס להר הבית במקלו, במנעלו, בארנק שאוזר במתניו, ובאבק שעל רגליו. לא יעשנו קפנדריא ולקצר הילוכו דרך המקדש שלא לצורך עבודה].
לא יירק, שאם "אין לבא אל שער המלך בלבוש שק", כל שכן שאין לירוק לפניו.
- ב** [נוהג. שנאמר "את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו", כשם ששמירת שבת לעולם, כך מורא מקדש לעולם.
- ג** [ר' יוסי: ללמד שהבערה ללאו יצאה. שאין המבעיר בשבת חייב כרת וסקילה כשאר המלאכות, אלא עובר בלאו בלבד.
ר' נתן: לחלק יצאה. שכשם שהמבעיר חייב גם אם לא עשה את כל שאר המלאכות, כך העושה שאר מלאכות חייב אפילו אם עבר רק על אחת מהן.
- ד** [מושבות היינו בית דין, ככתוב "חקת משפט בכל מושבותיכם".
והכתוב מלמד, שאין מצות עשה של מיתת בית דין דוחה איסור ביטול בשבת [העופרת שזורקים לתוך פיו של החייב שריפה], כיון שיש בו כרת.
- ה** [שכשם שעשה דוחה לא תעשה, אף שלא חמור ממנו ושהרי לוקים על הלאו ואין לוקים על עשה], כך עשה דוחה לא תעשה אף כשהוא חמור ויש בו כרת.
ואין לחלק בין חומרא גדולה [כרת], לחומרא קטנה [מלקות].